

Apostoli köszöntés: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk, Jézus Krisztustól. Ámen!

Ének: 25. zsoltár, 1-2. verse:

1. Szívemet hozzád emelem, És benned bízom, Uram; :/: És meg nem szégyenítettetem, Nem nevet senki rajtam, Mert szégyent nem vallanak, Akik hozzád esedeznek, Azok pironkodjanak, Akik hitetlenül élnek.

2. Útaid, Uram, mutasd meg, Hogy el ne tévelyedjem; :/: Te ösvényidre taníts meg, Miken intézd menésem. És vezérelj engemet A te szent igaz Igédben; Oltalmazd életemet, Mert benned bízom, Úr Isten.

Előíma: Drága Urunk! Téged áldunk és magasztalunk azért, hogy te minden nap megmutatod számunkra, hogy te hatalmas és mindenható Isten vagy és megérezteted velünk, gyermekeiddel a te szeretetedet és a te kegyelmedet. Különösen most érezzük ezt, amikor ebben a furcsa helyzetben, ismét az otthonainkban töltjük a minden napjainkat, nem pedig szokásos módon, az egyetem falai között, mert bármilyen nehéz is tudjuk azt, hogy te ezzel is csak a mi javunkat akarod és azt, hogy egészségesek legyünk és hogy ne érjen bennünket semmilyen betegség. Téged magasztalunk Istenünk most is azért, hogy Te elkészítetted számunkra ezen a reggelen a te Igédet, a Te Szavadat, azért, hogy feltöltődjünk és hogy épüljünk általa. Kérünk téged és a Te Szentlelkedet, hogy szenteljen meg bennünket és vesse el a mi szívünkben az ige magvakat és könyörgünk azért, hogy jó földbe hulljon a Te szavad. Kérünk, hallgass meg bennünket, Fiadért, Jézusért! Ámen!

Textus: Jób 16,1–5

¹Akkor megszólalt Jób, és ezt mondta:²Ilyesfélét eleget hallottam. Nyomorúságos vigasztalók vagytok mindnyájan!³Vége lesz-e már az üres beszédnek? Vagy mi bajod van, hogy így válaszolsz?⁴Én is tudnék úgy beszélni, mint ti, csak volnátok az én helyemben! Tudnék én is szép szavakat mondani nektek, csóválhatnám gúnyosan a fejemet.⁵Szavaimmal erősíthetnélek titeket, ajkaim részvételével nyugtatgatnálak.

Jób barátai elbuktak a vigasztaló barát szerepében: Elifáz vádló beszéde, amelyet az előző fejezetben olvashattunk nemcsak, hogy csalódottságot, de már-már dühöt váltott ki belőle. Ehhez hasonló üres beszédek az unalomig lehetett ismételtetni különösebb erőfeszítés nélkül, holott **Jóbnak nem erre volt szüksége.** Nyomorúságos vigasztalóknak nevezi azokat a barátait, akiknek az lett volna a feladatuk, hogy ebben a nagyon kilátástalan helyzetben erősítsék, bátorítsák, támogassák Jóbot, és reményt

adjanak neki. **Ők azonban, mint barátok, elbuktak:** nyomorúságos vigasztalókká váltak, akik csak üres, vádló, hideg, már-már kíméletlen beszédek ismétlésére voltak képesek.

Mi a bajban hányszor válunk Jób barátaihoz hasonló nyomorúságos vigasztalókká, akik csak üres frázisokat, jól betanult biztató mondatokat tudnak ismétlgetni, melynek mélységét, valódi értelmét már nem is tudjuk, vagy soha nem is értettük? Hányszor árt a vigasztalásunk ahelyett, hogy használna? Egyáltalán **tudunk helyesen vigasztalni?** Istentől jövő módon átérezni a másik ember helyzetét, látni az ő szemszögéből a nehézséget, a krízis-helyzetet, és a Szentháromság Istentől jövő szavakkal szeretettel, együttérzéssel, kegyelemmel és irgalommal jelen lenni a szükségben lévő mellett? Mert **egy ilyen helyzetben nem az a fontos, hogy én hogyan ítélem meg az esetet, hanem hogy a szükségben lévő hogyan tudom segíteni,** előre lendíteni, vagy egyszerűen csak meghallgatni, hogy könnyíthessen a lelkén, hogy általam kisebb legyen az elhordozandó nyomorúság.

Jób barátainak ez nem sikerült: egyszerűen képtelenek voltak Jób helyébe képzelni magukat: nem láttak túl saját magukon, a saját megítélésükön, üres, szép szavaikon, gúnyos fejcsóválásukon, és **nem hogy könnyítettek volna Jób elhordozandó nyomorúságán, hanem még nehezítették rajta.** Ő pedig végül a fejezet további részét olvasva láthatjuk, hogy mikor sehol máshol nem talál már megértést, könnyek között Istenre tekint, hogy igazolja őt, mert tudja, hogy egyedül az Ő kegyelme tud könnyíteni elhordozandó nyomorúságán.

Isten formáljon bennünket valódi vigasztalókká, akik átérezve a nyomorúságban lévő helyzetét, tudjunk helyesen vigasztalni. **Legyen példa előttünk a mi Urunk, Jézus Krisztus,** akinek szavai gyógyírként hatottak a sebzett lelkekre, aki mindenkor tudott könnyíteni az elhordozandó nyomorúságon. **Ebben segítsen minket a Szentlélek, hogy a megfelelő vigasztaló szavakra megtanítsa abban a helyzetben, amikor szükség lesz rá!** Ámen.

Utóima: Mennyei Atyánk! Hálásak vagyunk neked a Te üzenetedért, amelyet kijelentettél a mi szánunkra. Urunk, be kell látnunk nekünk is azt, hogy sokszor mi sem tudunk úgy vigasztalni, ahogyan kellene és hasonlóak leszünk Jób három barátjához. De köszönjük azt neked, hogy elküldted közénk Jézus Krisztust, akinek életútján és szavain keresztül megtanítasz bennünket arra, hogy hogyan vigasztaljunk meg embereket és hogyan könnyítsük azok terheit. Add, hogy a vigasztalásban is jó példák legyünk mások számára, ehhez kérjük a te Szentlelkedet, aki megtanít bennünket arra, hogy hogyan kell helyesen cselekednünk. Imádkozunk és könyörgünk Tehozzád minden emberért ezen a földön. Te légy mindannyiunknak Őriző Pásztorja és megtartója, Te tarts meg bennünket ezekben az időkben is. Fiadért, Jézus Krisztusért hallgass meg bennünket, aki így tanított minket imádkozni:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is, mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!

Ének: 395. dicséret összes verse:

1. Isten szívéen megpihenve Forrjon szívünk egybe hát, :/: Hitünk karja úgy ölelje Édes Megváltónkat át! Ő fejünk, mi néki tagja, Ő a fény, mi színei; Mi cselédek, ő a gazda, Ő miénk, övéi mi.

2. Szeretetlenben összeforrva, Egy közös test tagjai, :/: Tudjuk egymásért harcolva, Ha kell, vérünk ontani. Úgy szerette földi nyáját S halt meg értünk jó Urunk; Fájna néki, látva minket, Hogy szeretni nem tudunk.

3. Nevelj minket egyességre, Mint Atyáddal egy te vagy, :/: Míg egyé lesz benned végre Minden szív az ég alatt; Míg Szentlelked tiszta fénye Lesz csak fényünk és napunk, S a világ meglátja végre, Hogy tanítványid vagyunk.

Áldás: „Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg – mondja könyörülő Urad.” (Ézsaiás 54:10)